Vergaderjaar 2026-2027

37 022 **Wijziging van enkele belastingwetten en enige andere wetten (Belastingplan 2027)**

Nr. 34 **GEWIJZIGD AMENDEMENT VAN DE LEDEN GRINWIS EN VAN BRENK TER VERVANGING VAN DAT GEDRUKT ONDER NR. 8**
Ontvangen 4 november 2026

De ondergetekenden stellen het volgende amendement voor:

I

In de in artikel I, onderdeel A, opgenomen tabel wordt het in de vierde kolom als eerste vermelde percentage verlaagd met 0,04%-punt.

II

In de in artikel I, onderdeel B, opgenomen tabel wordt het in de vierde kolom als eerste vermelde percentage verlaagd met 0,04%-punt.

III

In de in artikel X, onderdeel C, opgenomen tabel wordt het in de vierde kolom als eerste vermelde percentage verlaagd met 0,04%-punt.

IV

In de in artikel X, onderdeel D, opgenomen tabel wordt het in de vierde kolom als eerste vermelde percentage verlaagd met 0,04%-punt.

V

Na artikel XX wordt een artikel ingevoegd, luidende:

ARTIKEL XXA

De Successiewet 1956 wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 10 wordt een lid toegevoegd, luidende:
10. Het eerste lid is niet van toepassing op al wat op grond van artikel 12a voor de erfbelasting in aanmerking wordt genomen.

B

In artikel 12, eerste lid, vervalt “, die ten tijde van dat overlijden in Nederland woonde,”.

C

Na artikel 12 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 12a

1. Al wat meer dan 180 dagen aan het overlijden van de schenker voorafgegaan is afgelost van een schuld die is ontstaan als gevolg van een door hem uit vrijgevigheid schuldig erkend bedrag, wordt voor de toepassing van deze wet geacht door de schuldeiser krachtens schenking te zijn verkregen.
2. Al wat binnen 180 dagen aan het overlijden van de schenker voorafgegaan is afgelost van een schuld die is ontstaan als gevolg van een door hem uit vrijgevigheid schuldig erkend bedrag, wordt voor de toepassing van deze wet geacht door de schuldeiser krachtens erfrecht door het overlijden te zijn verkregen.
3. Het uit vrijgevigheid schuldig erkende bedrag dat na het overlijden van de schenker opeisbaar is of wordt, wordt voor de toepassing van deze wet geacht door de schuldeiser krachtens erfrecht door het overlijden te zijn verkregen.
4. Het eerste lid is niet van toepassing als de volledige aflossing plaatsvindt in hetzelfde kalenderjaar als waarin de schuldigerkenning uit vrijgevigheid tot stand komt.
5. Het tweede en derde lid zijn niet van toepassing indien artikel 12 ten aanzien van de schuldigerkenning uit vrijgevigheid toepassing vindt.
6. Voor zover sprake is van een door meer schenkers uit vrijgevigheid schuldig erkend bedrag dat pas opeisbaar is of wordt na het overlijden van de langstlevende schenker, wordt voor de toepassing van het eerste tot en met derde lid met schenker de langstlevende schenker bedoeld.
7. De schenkbelasting die de begiftigde heeft betaald ter zake van de schuldigerkenning uit vrijgevigheid strekt in mindering van de schenkbelasting of de erfbelasting die verschuldigd is ten gevolge van het eerste, onderscheidenlijk tweede of derde, lid.

D

In hoofdstuk XIII wordt voor artikel 82 een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 81

Artikel 12a is niet van toepassing ter zake van schuldigerkenningen uit vrijgevigheid die:
a. voor 4 november 2026, 16.15 uur, zijn opgenomen in een notariële akte; of
b. voor 1 januari 2027 zijn opgenomen in een notariële akte en voor 1 januari 2027 tot stand zijn gekomen.

Toelichting

I. ALGEMEEN

Dit amendement regelt dat de belasting op arbeid omlaag gaat en op vermogen omhoog door het tarief in de eerste schijf te verlagen met 0,04%-punt en door ter dekking de rekenrente op papieren schenkingen te actualiseren en deze aan te passen van 6% naar 3%, conform de aangenomen motie van de leden Grinwis, Vermeer, Flach en Van Brenk (Kamerstuk 37 020 IX, nr. 33).

Inleiding
Schuldigerkenningen uit vrijgevigheid, ook bekend als papieren schenkingen, stellen de schenker in staat om een schenking te doen zonder het geschonken vermogen direct uit te betalen. Er wordt een bedrag schuldig erkend, waardoor de begiftigde een vordering verkrijgt op de schenker die niet meteen opeisbaar is. In de praktijk wordt het geschonken bedrag uiterlijk op het moment van overlijden van de

(langstlevende) schenker opeisbaar. Het komt voor dat in de schenkingsovereenkomst ook eerdere momenten van opeisbaarheid worden opgenomen, zoals opname van de schenker in een zorginstelling of faillissement van de schenker. Daarnaast wordt in de schenkingsovereenkomst meestal opgenomen dat de schenker de schuld ook eerder geheel of gedeeltelijk mag aflossen. Als het geschonken bedrag wel direct overgaat naar de begiftigde, maar die overdracht wordt gevolgd door een geldlening van de begiftigde aan de schenker, dan kan alsnog sprake zijn van een papieren schenking. Er kan dan sprake zijn van een samenstel van rechtshandelingen dat per saldo resulteert in een schenking op papier ter grootte van het geschonken bedrag dat terug wordt geleend. Bij een papieren schenking wordt doorgaans overeengekomen dat de schenker over het schuldig gebleven bedrag jaarlijks 6% rente moet betalen aan de begiftigde. Dit percentage is gebaseerd op het vruchtgebruikpercentage voor de Successiewet 1956 (SW 1956) dat momenteel op 6% is bepaald.

Fiscaal voordeel
Een papieren schenking is belast met schenkbelasting op het moment dat de papieren schenking wordt gedaan. Indien sprake is van een papieren schenking onder opschortende voorwaarde, dan vindt voor de toepassing van de schenkbelasting de schenking plaats op het moment dat de opschortende voorwaarde wordt vervuld. Bij een repeterende schenking waarbij jaarlijks een opschortende voorwaarde wordt vervuld, wordt voor de toepassing van de schenkbelasting geacht jaarlijks een schenking plaats te vinden. Voor zover die schenking, samen met de andere schenkingen in hetzelfde kalenderjaar van dezelfde schenker aan dezelfde schenker boven de vrijstelling uitkomt, is deze belast met schenkbelasting.

Papieren schenkingen worden in de praktijk veelal met een primair fiscaal motief gedaan. Door gebruik te maken van papieren schenkingen kan de progressie in de schenk- of erfbelasting voor een deel worden ontweken, waardoor schenk- of erfbelasting wordt bespaard. De schenker, meestal de (groot)ouder, schenkt een bedrag op papier aan de begiftigde, meestal een (klein)kind, tot maximaal het bedrag van de jaarlijkse of eenmalig verhoogde vrijstelling of tot maximaal het bedrag van de vrijstelling plus het bedrag van de eerste schijf van de schenkbelasting. Een papieren schenking kan eenmalig worden gedaan, maar ook meerdere jaren of jaarlijks. Een grootouder met voldoende vermogen kan bijvoorbeeld jaarlijks het bedrag van de jaarlijkse schenkvrijstelling op papier schenken aan ieder van diens kinderen en kleinkinderen. De schenker betaalt jaarlijks 6% rente aan de betreffende begiftigde over het totaal van de aan die persoon op papier geschonken bedragen. De rentevergoeding is geen schenking en leidt daardoor tot een voor de schenkbelasting onbelaste vermogensoverdracht. Papieren schenkingen kunnen de grondslag voor de erfbelasting uithollen. Bij overlijden van de schenker is een deel van zijn vermogen al via de rentebetalingen overgegaan naar (doorgaans) zijn nabestaanden. Daarnaast vormen kwalificerende papieren schenkingen een schuld van de nalatenschap van de schenker en drukken daarmee de waarde van zijn nalatenschap en daardoor de grondslag voor de erfbelasting. Door die lagere grondslag wordt een lager bedrag tegen het tarief van de tweede of eerste schijf van de erfbelasting belast en valt een groter deel van het vermogen dat overgaat naar de (klein)kinderen onder het tarief van de eerste schijf of de vrijstelling. Als de schenker een deel van zijn vermogen tijdens leven wil overdragen, bijvoorbeeld na verkoop van zijn huis, dan kan hij dat geheel of gedeeltelijk doen door de papieren schenkingen af te lossen. De aflossing is geen schenking en dus is dat deel van de vermogensoverdracht niet belast met schenkbelasting. Door de aflossing is het deel van het in totaal door de schenker aan de begiftigde overgedragen vermogen dat belast wordt tegen het tarief van de tweede of eerste schijf van de schenkbelasting lager.

Voorgestelde maatregel
De in dit amendement voorgestelde maatregel neemt het progressievoordeel van de op papier geschonken bedragen weg. Dit wordt bereikt door de aflossing van de door de papieren schenking ontstane schuld aan te merken als een fictieve verkrijging krachtens schenking[1] en het bedrag van die schuld dat na het overlijden van de schenker opeisbaar is of wordt aan te merken als een fictieve verkrijging krachtens erfrecht. Eventueel ten tijde van de papieren schenking betaalde schenkbelasting kan worden verrekend met de belasting die over de fictieve verkrijgingen verschuldigd is. De voorgestelde ficties gelden niet voor

[1] Indien de aflossing binnen 180 dagen voor het overlijden van de schenker plaatsvindt, wordt voorgesteld het afgeloste bedrag aan te merken als een fictieve verkrijging krachtens erfrecht.

papieren schenkingen die onder het voorgestelde overgangsrecht vallen. In figuur 1 van de onderdeelsgewijze toelichting met betrekking tot dat overgangsrecht[2] is schematisch weergegeven in welke situaties dat overgangsrecht van toepassing is. Voor de technische vormgeving van de voorgestelde maatregelen, inclusief een uitgebreidere toelichting op het voorgestelde overgangsrecht, wordt verwezen naar de onderdeelsgewijze toelichting.

Budgettaire gevolgen
De voorgestelde ficties voor papieren schenkingen leiden op transactiebasis tot een structurele opbrengst van € 248 miljoen. In de eerste jaren na invoering treedt op transactiebasis een budgettaire derving op die mettertijd omslaat naar een budgettaire opbrengst. De maatregel zorgt er naar verwachting voor dat er nauwelijks nog papieren schenkingen worden gedaan waardoor de inkomsten schenkbelasting direct na invoering afnemen. Daarnaast zorgt de maatregel ervoor dat toekomstige erflaters hun nalatenschap niet langer (verder) kunnen uithollen door te schenken op papier. Mettertijd leidt dit effect tot hogere opbrengsten erfbelasting waardoor het totale budgettaire effect van de maatregel op transactiebasis omslaat van een derving naar een opbrengst. De hogere opbrengsten schenkbelasting in 2026 zijn het gevolg van papieren schenkingen die in anticipatie op de maatregel naar voren worden gehaald. Voor het lastenkader is de vlakke reeks met dezelfde netto contante waarde als de transactiereeks relevant. De lastenrelevante opbrengst bedraagt € 157 miljoen vanaf 2027.

Tabel 1: budgettaire effecten van het verlagen tarief eerste schijf van de inkomstenbelasting en van het wegnemen progressievoordeel hoofdsom papieren schenkingen (in € mln.)

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	Struc.	Struc. in
Tarief 1e schijf IB met 0,04%-punt verlagen		-157	-157	-157	-157	-157	-157	2027
Transactiereeks	55	-69	-68	-67	-63	-56	248	2073
Lastenrelevante reeks	0	157	157	157	157	157	157	2027

II. ONDERDEELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel XXA, onderdeel A (artikel 10 van de Successiewet 1956)
Artikel 10, eerste lid, SW 1956 bevat onder meer de fictie dat een schuldeiser een door de erflater tijdens diens leven uit vrijgevigheid schuldig erkend bedrag krachtens erfrecht heeft verkregen als de erflater het vruchtgebruik genoot van dat bedrag. Het derde lid van dat artikel bevat de fictie dat de erflater dat vruchtgebruik heeft genoten als hij niet jaarlijks daadwerkelijk ten minste 6% rente over het uit vrijgevigheid schuldig erkende bedrag betaalde aan de schuldeiser. Dus als de erflater niet jaarlijks ten minste 6% rente betaalde, wordt het genoemde bedrag in de erfbelasting betrokken.
Ook het met dit amendement voorgestelde artikel 12a, tweede en derde lid, SW 1956 betrekt de schuldigerkenning uit vrijgevigheid onder omstandigheden in de erfbelasting. In samenhang daarmee regelt het voorgestelde artikel XXA, onderdeel A, dat artikel 10, tiende lid, SW 1956 zo wordt aangepast dat de betreffende schuldigerkenning uit vrijgevigheid onder die omstandigheden niet op grond van artikel 10, eerste lid, SW 1956 in de erfbelasting betrokken, maar enkel op grond van het voorgestelde artikel 12a, tweede of derde lid, SW 1956. Als artikel 10, eerste lid, SW 1956 niet van toepassing is op het uit vrijgevigheid schuldig erkende bedrag, maar het voorgestelde artikel 12a, tweede of derde lid, SW 1956 van toepassing is op de aflossing, onderscheidenlijk het opeisbaar zijn of worden, van de betreffende schuld, vindt de verrekening van eventueel ten tijde van de schuldigerkenning uit vrijgevigheid betaalde schenkbelasting niet plaats op grond van artikel 7, tweede lid, SW 1956 (een verrekening van de betaalde

[2] Het in artikel XXA, onderdeel D, opgenomen artikel 81 van de Successiewet 1956.

schenkbelasting, vermeerderd met een enkelvoudige rente over de betaalde schenkbelasting)[3], maar op grond van het voorgestelde artikel 12a, zevende lid, SW 1956 (een verrekening van de betaalde schenkbelasting zonder vermeerdering met rente).

Artikel XXA, onderdeel B (artikel 12 van de Successiewet 1956)
Artikel 12, eerste lid, eerste zin, SW 1956 bevat de fictie dat al wat binnen 180 dagen voorafgaand aan het overlijden is geschonken door een erflater voor de toepassing van de SW 1956 geacht wordt krachtens erfrecht door het overlijden te zijn verkregen. In die zin is expliciet opgenomen dat de fictie enkel van toepassing is als de erflater ten tijde van zijn overlijden in Nederland woonde. Het is echter onnodig om dit expliciet in de fictie te regelen. Die fictie kan namelijk enkel van toepassing zijn als de erflater ten tijde van zijn overlijden in Nederland woonde (of op grond artikel 3, eerste lid, SW 1956 geacht wordt op dat moment in Nederland te wonen). Erfbelasting wordt op grond van artikel 1, eerste lid, onder 1°, SW 1956 immers geheven over een erfrechtelijke verkrijging van iemand die ten tijde van het overlijden in Nederland woont. Dat geldt ook als sprake is van een fictieve erfrechtelijke verkrijging. Het met dit amendement voorgestelde artikel XXA, onderdeel B, regelt dat de overbodige zinsnede uit artikel 12, eerste lid, eerste zin, SW 1965 wordt geschrapt. De reden om het schrappen van deze zinsnede met dit amendement te regelen, is dat het eveneens met dit amendement voorgestelde artikel 12a SW 1956 ook ficties bevat. In het voorgestelde artikel 12a SW 1956, tweede en derde lid, SW 1956, is de voorwaarde dat de erflater ten tijde van zijn overlijden in Nederland woonde in die ficties niet opgenomen. Zoals hiervoor beschreven, is het immers overbodig om dit in de ficties expliciet te regelen. Voor de consistentie met dat artikel wordt voorgesteld de voorwaarde dat de erflater ten tijde van zijn overlijden in Nederland moet wonen ook te schrappen uit de tekst van artikel 12, eerste lid, eerste zin, SW 1956. Dit leidt zoals uit het voorgaande volgt niet tot een inhoudelijke wijziging.

Artikel XXA, onderdeel C (artikel 12a van de Successiewet 1956)
Het voorgestelde artikel 12a, eerste lid, SW 1956 regelt dat het bedrag dat meer dan 180 dagen voor het overlijden van de schenker wordt afgelost van een schuld die voortvloeit uit een door de schenker uit vrijgevigheid schuldig erkend bedrag, voor de toepassing van de schenkbelasting geacht wordt krachtens schenking te zijn verkregen door de schuldeiser. Normaal gesproken is de schuldeiser de begiftigde, maar het kan ook een andere persoon zijn, zoals een erfgenaam van de begiftigde. Dat is de reden dat in de wettekst voor zover van toepassing de term ‘schuldeiser’ wordt gebruikt, in plaats van de term ‘begiftigde’.

Het voorgestelde artikel 12a, vierde lid, SW 1956 regelt dat het voorgestelde artikel 12a, eerste lid, SW 1956 niet van toepassing is als de volledige aflossing van de schuldigerkenning uit vrijgevigheid plaatsvindt in hetzelfde jaar als waarin die schuldigerkenning voor de toepassing van de schenkbelasting tot stand komt.

Voor zover een schenker of een ander binnen 180 dagen voor het overlijden van de schenker een schuld aflost die voortvloeit uit een door de schenker uit vrijgevigheid schuldig erkend bedrag, wordt die aflossing op grond van het voorgestelde artikel 12a, tweede lid, SW 1956 door de schuldeiser voor de toepassing van de erfbelasting geacht krachtens erfrecht door het overlijden van de schenker te zijn verkregen. Het voorgestelde artikel 12a, tweede lid, SW 1956 vindt enkel toepassing als de schenker ten tijde van zijn overlijden in Nederland woonde of op grond artikel 3, eerste lid, SW 1956 geacht wordt op dat moment in Nederland te wonen. Erfbelasting wordt op grond van artikel 1, eerste lid, onder 1°, SW 1956 immers geheven over een erfrechtelijke verkrijging van iemand die ten tijde van het overlijden in Nederland woont. Dat geldt ook als sprake is van een fictieve erfrechtelijke verkrijging.

Het voorgestelde artikel 12a, tweede lid, SW 1956 is in lijn met het doel en de werking van artikel 12 SW 1956. Op grond van artikel 12 SW 1956 wordt een schenking die binnen 180 dagen voor het overlijden van de erflater wordt gedaan voor de toepassing van de erfbelasting geacht krachtens erfrecht door het overlijden te zijn verkregen. Het doel van artikel 12 SW 1956 is om te voorkomen dat erfbelasting wordt bespaard door binnen 180 dagen voor het overlijden vermogen te schenken. De schenking zou anders

[3] De vermeerdering met rente is geregeld in artikel 7, derde lid, SW 1956.

kunnen leiden tot progressievoordelen, waardoor de som van de schenkbelasting over het geschonken bedrag en het dan resulterende bedrag van de erfbelasting lager zou zijn dan de erfbelasting over het totale bedrag dat anders tot de nalatenschap had behoord. Het voorgestelde artikel 12a, eerste en tweede lid, SW 1956 kan van toepassing zijn ongeacht of de schuldigerkenning uit vrijgevigheid is opgenomen in een notariële akte of niet.

Op grond van het voorgestelde artikel 12a, derde lid, SW 1956 wordt het uit vrijgevigheid schuldig erkende bedrag dat na het overlijden van de schenker opeisbaar is of wordt, voor de toepassing van de erfbelasting geacht door de schuldeiser krachtens erfrecht door het overlijden te zijn verkregen. Met bedragen die opeisbaar zijn na het overlijden van de schenker wordt zowel gedoeld op bedragen die door het overlijden opeisbaar worden en direct na het overlijden opeisbaar zijn als op bedragen die voor het overlijden al opeisbaar waren, maar nog niet waren afgelost. Met bedragen die opeisbaar worden na het overlijden van de schenker wordt gedoeld op bedragen die pas enige tijd na het overlijden opeisbaar worden. In alle genoemde situaties vindt de fictieve verkrijging krachtens erfrecht plaats op het moment van het overlijden van de schenker.

In het voorgestelde artikel 12a, vijfde lid, SW 1956 is geregeld dat het voorgestelde artikel 12a, tweede en derde lid, SW 1956 niet van toepassing is als artikel 12 SW 1956 ten aanzien van de schuldigerkenning uit vrijgevigheid toepassing vindt.

In artikel 7:177 van het Burgerlijk Wetboek (BW) is opgenomen wanneer een schuldigerkenning uit vrijgevigheid vervalt bij het overlijden van de schenker. Een belangrijke voorwaarde om niet te vervallen is dat de schuldigerkenning uit vrijgevigheid is opgenomen in een notariële akte. Als de schuldigerkenning wel vervalt bij het overlijden van de schenker, kan er geen sprake zijn van een uit vrijgevigheid schuldig erkend bedrag dat na het overlijden van de schenker opeisbaar is of wordt. Het voorgestelde artikel 12a, derde lid, SW 1956 is dan niet van toepassing.

Het komt voor dat een schuldigerkenning uit vrijgevigheid wordt gedaan door twee schenkers gezamenlijk, bijvoorbeeld door beide ouders, en dat de schenking pas opeisbaar is of wordt na het overlijden van de langstlevende schenker. In het voorgestelde artikel 12a, zesde lid, SW 1956 is geregeld dat voor zover het uit vrijgevigheid schuldig erkende bedrag pas opeisbaar is of wordt na het overlijden van de langstlevende schenker, in het voorgestelde artikel 12a, eerste tot en met derde lid, SW 1956 met schenker de langstlevende schenker wordt bedoeld. De 180 dagenregel, bedoeld in het voorgestelde artikel 12a, eerste en tweede lid, SW 1956, wordt dan getoetst aan het aantal dagen tot het overlijden van de langstlevende schenker. Een fictieve verkrijging als bedoeld in het voorgestelde artikel 12a, derde lid, SW 1956 doet zich als er meer schenkers zijn uitsluitend voor als de langstlevende schenker overlijdt.

Een schuldigerkenning uit vrijgevigheid is een schenking die reeds op grond van de huidige tekst van de SW 1956 belast is met schenkbelasting voor zover deze niet onder de vrijstelling valt. De aflossing of het opeisbaar zijn of worden van die schuldigerkenning kan – afhankelijk van de omstandigheden - op grond van het voorgestelde artikel 12a SW 1956 belast zijn met schenk- of erfbelasting. Er zou zodoende zonder nadere bepaling tweemaal belasting verschuldigd kunnen zijn over het bedrag van de schuldigerkenning uit vrijgevigheid. Om dubbele belastingheffing te voorkomen bepaalt het voorgestelde artikel 12a, zevende lid, SW 1956 dat de schenkbelasting die de begiftigde heeft betaald ter zake van de schuldigerkenning uit vrijgevigheid in mindering strekt van de schenkbelasting of de erfbelasting die verschuldigd is ten gevolge van het voorgestelde artikel 12a, eerste, onderscheidenlijk tweede of derde, lid, SW 1956. Die verrekening vindt plaats conform de bestaande verrekeningssystematiek van artikel 7, tweede lid, SW 1956, die mede is ingevuld door jurisprudentie[4]. Dit leidt tot de volgende verrekeningssystematiek bij de toepassing van het voorgestelde artikel 12a, zevende lid, SW 1956. Eerst wordt bepaald welk bedrag aan schenkbelasting de begiftigde naar evenredigheid was verschuldigd over de schuldigerkenning uit vrijgevigheid. Vervolgens wordt bepaald hoeveel schenkbelasting of erfbelasting de schuldeiser van de schuldigerkenning uit

[4] HR 20 december 1961, ECLI:NL:HR:1961:AX8085, HR 3 januari 1979, ECLI:NL:HR:1979:AX2804, en HR 3 oktober 1990, ECLI:NL:HR:1990:ZC4405.

vrijgevigheid naar evenredigheid verschuldigd is over de fictieve verkrijging, bedoeld in het voorgestelde artikel 12a, eerste, onderscheidenlijk tweede of derde, lid, SW 1956. Het tweede bedrag, voor zover dat betaald is, wordt op grond van het voorgestelde artikel 12a, zevende lid, SW 1956 verminderd met het eerste bedrag, maar niet verder dan tot nihil. Ook als de schuldeiser een andere persoon is dan de begiftigde wordt de door de schuldeiser verschuldigde schenk- of erfbelasting verminderd met de door de begiftigde betaalde schenkbelasting. Als er meerdere schuldeisers zijn, bijvoorbeeld als de vordering van de begiftigde naar meerdere erfgenamen is vererfd, vindt de vermindering plaats naar evenredigheid van de vorderingen van de schuldeisers. De verschuldigde belasting wordt naar evenredigheid toegerekend en wordt als volgt bepaald. Als de begiftigde in het jaar waarin hij de schuldigerkenning uit vrijgevigheid ontving ook andere schenkingen heeft ontvangen van dezelfde schenker, dan wordt de over dat jaar verschuldigde schenkbelasting naar evenredigheid toegerekend aan de ontvangen schuldigerkenning uit vrijgevigheid en de overige ontvangen schenkingen in dat jaar. Als de schuldeiser in het jaar waarin de fictieve verkrijging krachtens schenking plaatsvindt ook andere schenkingen ontvangt van dezelfde schenker, dan wordt de over dat jaar verschuldigde schenkbelasting naar evenredigheid toegerekend aan de fictieve verkrijging krachtens schenking en de overige verkrijgingen krachtens schenking in dat jaar. Als de verkrijging krachtens erfrecht door het overlijden van een erflater niet enkel bestaat uit de fictieve verkrijging krachtens erfrecht door het overlijden, bedoeld in het voorgestelde artikel 12a, tweede of derde lid, SW 1956, dan wordt de verschuldigde erfbelasting naar evenredigheid toegerekend aan de fictieve verkrijging krachtens erfrecht door het overlijden en de overige verkrijgingen krachtens erfrecht door het overlijden.

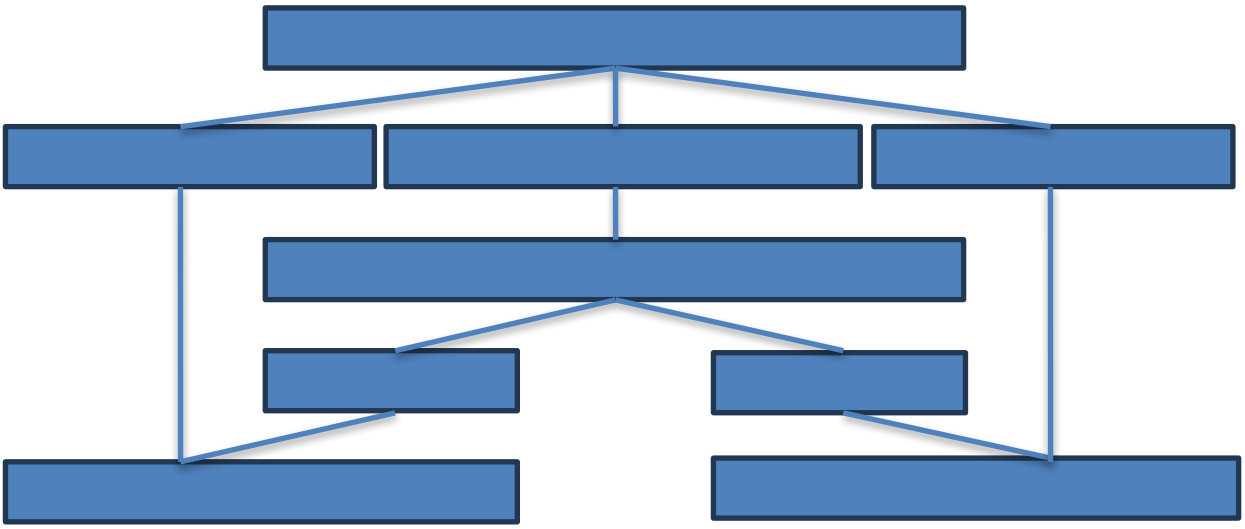
Op grond van het voorgestelde artikel 12a, zevende lid, SW 1956 bestaat het te verrekenen bedrag enkel uit de eerder betaalde schenkbelasting en dus, in tegenstelling tot de te verrekenen schenkbelasting op grond van artikel 7, tweede lid, SW 1956, niet tevens uit een over die betaalde schenkbelasting berekende (enkelvoudige) rente. De laatstgenoemde regeling leidt logischerwijs tot een lager resulterend bedrag aan verschuldigde schenk- of erfbelasting dan de in het voorgestelde artikel 12a, zevende lid, SW 1956 opgenomen regeling.

Artikel XXA, onderdeel D (artikel 81 van de Successiewet 1956)

Het voorgestelde artikel 81 SW 1956 bevat overgangsrecht op basis waarvan twee groepen worden uitgezonderd van de ficties, bedoeld in het voorgestelde artikel 12a SW 1956. Op grond van het voorgestelde artikel 81, aanhef en onderdeel a, SW 1956 geldt een uitzondering voor schuldigerkenningen uit vrijgevigheid die voor publicatie van dit amendement (4 novemer 2026, 16.15 uur) zijn opgenomen in een notariële akte, ongeacht wat het schenkingsmoment van die schuldigerkenningen uit vrijgevigheid voor de schenkbelasting is. Op grond van artikel 1, negende lid, SW 1956 vindt een schuldigerkenning uit vrijgevigheid onder opschortende voorwaarde, voor de schenkbelasting plaats op het moment dat de voorwaarde wordt vervuld. Een schuldigerkenning uit vrijgevigheid onder opschortende voorwaarde die pas in een toekomstig jaar, bijvoorbeeld op 1 januari 2027 of 1 januari 2028, wordt vervuld en die voor 4 november 2026, 16.15 uur, in een notariële akte is opgenomen, valt dus onder het overgangsrecht. Op grond van het voorgestelde artikel 81, aanhef en onderdeel b, SW 1956 geldt eveneens een uitzondering voor schuldigerkenningen uit vrijgevigheid die uiterlijk op 31 december 2026 zijn opgenomen in een notariële akte en tevens uiterlijk 31 december 2026 tot stand zijn gekomen. Het is mogelijk dat een schuldigerkenning uit vrijgevigheid zowel op grond van genoemd onderdeel a als op grond van genoemd onderdeel b niet onder het voorgestelde regime voor schuldigerkenningen uit vrijgevigheid valt.

Aan de hand van het hierna opgenomen stroomschema kan eenvoudig worden bepaald of een schuldigerkenning uit vrijgevigheid onder het voorgestelde overgangsrecht valt of niet.

Figuur 1: Overgangsrecht voorgestelde regime voor schenkingen op papier

Grinwis
Van Brenk